

Rojakom
naznanjamo, da je
KOLENDAR
za leto 1898,
gotov in velja komad 25 centov s
pošto vred. Rojaki sežite po njem!

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Stev. 3.

New York, 19. januarja 1898.

Leto VI.

Naznanilo.

Cenjene naročnike prosimo, da nam blagovolijo do konca meseca januarja bodemo list pošiljali samo predplačnikom. Ako list nima dovolj predplačnikov, je tudi zalaganje grozno težavno in bi morali biti kapitalisti, ako bi hoteli to storiti, pri pošiljanju na počak le vedno mi trpimo. Ako kdo nemore več, naj nam saj pošlje za četrto leta in se to v postitih znakah, kar nam itak dobro pride. Toraj kdor ne bo imel do februarja list predplačan saj za četrto leta, naj se ne hudeje na nas, ako lista ne bode dobival. Ako imajo naši cenjeni naročniki le malo dobre volje lahko nam v tem ozira gredo na roke.

Upravišтво „Glas Naroda“.

Delavci postanite meščani!

Vsekrat smo že poudarjali, da si

zemski delavci obdačeni z 10 centi na dan, ta davek naj bi odtegnil podjetnik. Seveda bi tak davek prizadel le nemeščane, kdor je meščan, je tega prost. V Pennsylvaniji so imeli že slično postavu sprejeto in podpisano po guvernerju, in bila konečno od sodnij zavržena kot protinstavna. Ali kdo vé kaj utegne gospoda te dežele, da postane kak načrt tudi postava in ista stopi v popolno veljavo, so jim tudi sodnije naklonjene. Zato se ni zgovorjati, da v New Yorku ne bi zamogli dobiti veljavno postavu, akoravno je bila enaka postava v Pennsylvaniji proglašena kot protinstavna. Ali pa zamore kdo zagotovo reči, da se tak spak ne prinese tudi na druge države? Ali ni mogoče, da tudi po družih državah, kjer se danes primeroma še lahko dobi meščansko pravo, ne bodo stavile take ovire kakor se sedaj v New Yorku; namreč da mora vsak prosilec za meščansko pravo napraviti nekako skušnjo, ako pa to ne morejo

niti z bombažem nam daje najboljši dokaz! Pravi ta mož. Gospod Schönhof je pred nekaj leti osobno preiskaval na prostoru in našel, da zamore tekalec v Evropi navadno delati na dveh in le redkokrat na treh statvih, na Angleskem pa spreten tekalec dela na štirih statvih. V Ameriki pa posluje spreten tekalec na osemih statvih in že so se posvetovali, ako ne bi mogel delati na desetih. Dandanes zamore delavec delati na zboljšanih statvih z imenom „Northrup Loom“ in sicer 24, in v nekaterih tovarnah mora v istini eden delavec preskrbovati po 20 statv. Nek upravnik večje tovarne je pravil pred kratkim, da je postavil 1000 statv in v poprečno oskrbuje tekalec 14 statv. Vsed večjega pridelka ali izdelka je tudi cena kosu sukna v tovarnah z bombažem v Fall River za 20 odstotkov nižja nego na Angleskem. Največ izdelajo v Ameriki delavci boljše vrste, tisti pa, ki so iz tujine, imajo manjše. Do plačani ameriški delavci bati nika

gotavljajo, da južni tovarnarji v izdelovanju, akoravno imajo manj dobre stroje, in manj izvežbane delavce, ravno na podlagi slabega življenja njih delavcev severu uničujejo tekmujejo. Tovarnarji z bombažem New England držav so nato uvedli občno znižanje zaslužka, nato je seveda nastopilo slabše življenje onih delavcev, katerih velika izdelovalna moč v tej obrti bombaža New England držav daje tako važnost na svetovnem trgu. Po teoriji Schönhofa napravljajo tovarnarji svoje tovarne ne bolj zmžne za tekmovalje, temveč manj zmžne. To bi moralo posebno veljati za jug kakor tudi gledé tujezemstva; ker po Schönhofovem mnenju se nemorejo brzi stroji in delavska moč tako izrabljati, ako imajo delavci slabo življenje. Slabo plačani delavci na jugu zamorejo tako malo vpešno tekmovali kakor oni v Angliji in v New England državah. Po teoriji slobodnih trgovcev se nimajo „dobro“ plačani ameriški delavci bati nika

Ali se temu kdo protivi? Ali se more, ali se sme protiviti le jeden Slovan, ako mi hočemo, da neha italijanska predrznost v Istri, germanska v Sloveniji, madjarska v Hrvatski in Slavoniji, in izginu tudi sama misel, da je Dalmacija nemška Thule? Hočemo, da živimo svoje življenje in da val mi, ki govorimo jeden in isti jezik, pa naj se imenujemo Hrvate, ali Srbe, ali Slovence — bodemo gospodarji v svoji hiši. Hočemo še nekaj: da Slovenija budi svobodna in močna, od Hrvatske nerazdružljiva, da na jugu monarhije dvignemo slovansko državo, ktera bi bila največja in najsilnejša v monarhiji. Zato mi ne vidimo drugega pota, kakor onega, po katerem se gre v Zagreb. Hrvatska je stala v sredini Jugoslavije, Hrvatska je tudi sedaj država, ki ima jedina pogoje, da skuplja okoli sebe družice svoje. S Hrvatsko zamorejo tudi Srbi in Slovenci mnogo, zamorejo vse. Brez Hrvatske niso oni nič, kakor tudi mi nismo nič brez Srbov in Slovencev. Zato se zelo veselimo novega gibanja v vrstah hrvatske, slovenske in srbske mladine. Zaradi tega mi pozdravljamo tudi „Narodno Misa“ in „Novo Dobo“. A kaj hoče to novo gibanje? Da nas zbliža, da se spoznamo, da nas složi in zjedini. Nekateri se bojé, da se bode s tem škodovalo hrvatskemu imenu — hrvatski misli. Mi se ne bojimo, marveč smo uverjeni, da bo novo gibanje neizmerno ko

sežnega ali dovršenega. Da je jel pojasnovati Kalendar postaje in zadeve v Zjedinjenih državah, to pa to!

Le tako neustrašeno dalje! Ako hočemo uspešno delovati in napredovati, neobhodno potrebno nam je poznati i spolnovati zakone nove nam domovine.

Pripovedoval nam je nekoč resni profesor na ljubljanskemu gimnaziju o rimskem spominku, ki je imel napis rojen bil, oženil se in umrl.

Jednak spominek naj jaz tukaj postavim umrlemu letu 1897, namreč narodilo se ter bilo tukaj krščenih 83, poročenih bilo 13 parov in 41 položili smo jih k zadnjemu počitku na pokopališču sv. Barbare.

J. Zalokar, misij.

Pittsburg, Pa., 10. jan.

Dragi mi list „Glas Naroda“! Prosim za vsprejem mojega dopisa, s katerim želim rojakom naznaniti, kako je napredovalo naše pevsko in podporno društvo sv. Jožefa, z Pittsburga, Allegheny, Pa., in okolice. Dne 9. januarja je imelo društvo svojo mesečno sejo in jednom volitev odbora za leto 1898. Izvoljeni so bili gg.: Dom Sterniša, predsednikom; Jožef man, podpredsednikom; John se, I. tajnikom; John Germnikom; Lovre Nagode, kom; Jožef Gorišek, de Matevž Drašler, maršalo; Skrabec, Martin Gazbo; Colarič, Karol Barga; Lokar in Martin B.

Priloga „Glas Naroda“ k stev. 3., dne 19. januarja 1898.

potovanje k nevesti.

gorska reka je goala velike kose

Plošča ledu ob ploščo so se zale in sem in tja tudi zadele ob bal, pokaje in ropotaje so se zajevali ob skalnati strugi, odrgale se zopet in gnale naprej.

Med temi se je tudi prikazala temno višnjeva voda reke. Narejali so se peneci vrtinci, ali pa val za valom gnali led; večinoma je bil tok gladak na večnem potovanju proti morju. Na okolu se je razširjala puščava, obrobjena od z snegom pokritih gričih. Nobena temna smerka, nobeden črnorjav borevec ni motil dolgočasno enakomernost.

Prostrana, neizmerna puščava in neprodorni divji kraj.

Sivi oblaki so viseli nad pokrajino — in se vlekli proti severu.

Nikjer nobene koče kolikor daleč seže oko.

Le od daleč je čuti v oclomkih dolgo zategnjeno lajanje, kakor od volkov kadar ovohajo trupla.

Tako je počivala pokrajina, kakor ogromno pokopališče, temna reka pa — veliki odvodni kanal tega.

Proti večeru je padal sneg.

Ko je čez vse razprostrli mehko, več palcev debelo pogrinjalo, razdelili so se oblaki in zvezdnato nebo se je odprlo proti severu in vedno bolj in bolj razširjalo, da je oblake popolnoma odgnalo; le daleč na južnem obzorju so še stali kakor črn zid.

Objednem se je pa pričel tudi oglašati mraz.

Voda reke je zmrznila, posebno ob obali in na krajih, kjer ni bil tako močan tok.

V teku par ur je pokrivala ledena skorja reko, kjer ni bila voda de-roča, in ledene plošče se niso več podile.

Na milijone zvezdic je migljalo nad puščino z snegom pokrito. Migljaj je njih blešč kakor bi i te stitile hud mraz, nase so hotele

Drugi je bil majhen in upognjen, po obleki soditi Finc. Oba sta imela na nogah krplice.

Prišla sta od vzhoda in jednako merno držala čez sneg ter dospela do reke.

Pri reki sta se ustavila in ogledovala na okolu, mali mož je na obali reke odložil vrečo.

„Tu ne bode dobro prekorati reko“, rekel je mali; njegov glas je bil hripav in nekako tuje zvenel.

„Čez reko morava!“ odgovoril je veliki. „Najpreje morava malo počiti.“

Oba sta se vsedla na vrečo.

„Pozno bode predno dospemo do pristave!“ jadtikal je mali.

„Današnje noč morava tja dospeti!“ odgovoril je drugi.

„Ali nemogoče je priti čez reko, gospod!“

„Nič ni nemogoče. Najpreje bodeva nekaj jedla, potem pojdeva čez reko.“

Vzela sta jedila iz vreče.

„Malo žganja bode dobro storilo gospod!“

Veliki mož se je vzdignil in poskušal debelost ledu na reki ter iskal najboljši prehod.

„Ali ni tek reke ozi višje gor?“ obrnil se je vprašaje malega.

„Več milj navzgor je enako široka in nevarna za prehod.“

„Dobro! Bodeva tukaj poskušala!“

Mali mož je brzo pogledal velikega, njegove male črne oči so se svetile.

„Žganje nam ne bode dobro storilo“, rekel je drugi. „Danes nam potreba bistrega pogleda in mirnih nog. Do pristave morava priti predno se dani.“

„Vi ste strogi, gospod!“

„Popolen mož sem!“

Mali je zmajal z glavo, obrnil se in iz žepa na prsih potegnil steklenico, ktero je skrivaj na usta nastavil.

„Holla!“ kričal je, ko je zopet videl glavo in roko vtapljajočega.

„Hella, gospod! Pridem že! Primite se za mojo palico! Primite jo?“

Ali vtapljajoči jo ni mogel prijati.

„Držite se za ledeno ploščo!“ kričal je mali. „Počakajte malo!“

Brzo je skočil na reko, v trenutku se led vdrl in bil do pasa v vodi.

Ko se je prestrašen zopet skobacal na obal, čul je glas onega nekaj klicati, ali šumenje reke ga je nadvladalo.

Ko je spremljevalec zopet stal na trdeji zemlji, se je stresel, pogledal na reko in z ipet visoko nagnil steklenico in se pijano smijal:

„Srečno pot na svatbo, dobri gospod!“

Gosto je snžilo vso noč. Proti jutru pa pričel briti veter. Prihajal je iz severa in postal vihar, gnal je oblake na vse strani, pomedel je zrak z ledeno metljo, sneg pa drvil proti jugu, raz skal in reber hribov in gričev ga je čisto pomedel, a v zavetju napravil visoke zamete.

Ko se je vihar vpehal in malo časa počival, bila je puščinja takomirna in gola kakor popreje. Nobeden človeški glas ni bil čuti, nič živega videti, razven visokogrih volkov, sedeli so, s krvavimi očmi in vun molečim jezikom zijali na malega moža v finiski obleki, kateri je čepel — zmžnen na pol pokrit z snegom, v rokah imel prazno steklenico, odprta usta in steklen pogled.

Ropot valečega ledu, kterega je gnala reka, je bit čuti kakor divje vpitje v tišini puščine.

Od obali sem pa se je slišalo zamolklo bobnenje valov, ktere je razburkano morje metalo ob skalnato obal, dozdevalo se je kakor bi otožno odmevali cerkveni zvonovi, ktere vlečejo močne roke in sprem-ljajo mrtve na poslednjej poti.

kako važno mesto: poleg dolar-čkov je na dnevnem redu tudi pijska in ne jemljó dosti ozira na temperenc, sir-koustne obljube seveda, in tudi „dame“, oh te dame igrajo veliko ulogo.

Muhar: „Da, da, oh te ženske, ravno radi teh sem nekje „up“ čul na novega leta dan — jok; pri City Hall — pok, na Barg office (za naseljenice) pa stok.“

Gobar: „Jaz ti o Mark Hani le še to povem, da je dobil odločno večino ter bode v senatu žico navijal, denarja ga je pa ta špas tudi veliko veljal.“

Muhar: „Ker je bilo pa „up“ tako ginljivo žalostno, sem se raje pred City Hall pomudil in gledal kakor politikarji tja hité, da čestitajo novemu županu Greater New Yorku Van Wycku, se bolj hlastno pa popadejo kako „ma-stno“ službico.“

Gobar: „Pa sem čital, da ima službe oddajati le diktator Greater New Yorka — Crocker.“

Muhar: „Imaš prav, ali ta je lepo vse z imenom z „Mc“, „O“ napisal v preteklo Van Wycku in ta nema družega posla, nego jih po vrsti imenovati in ravno tako načelniki posameznih oddelkov.“

Gobar: „So li vse stare uradnike, tudi zelo spretno odpravili?“

Muhar: „Pri Tammany ni milosti, vse so na ulice posadili, kteri so bili v službi pod republikanskim županom.“

Gobar: Ali kaj bodo „novi“ gospodje delali, ko ne razumejo posla?“

Muhar: „Gospodom, kteri imajo službe po \$5000 in višje ni treba nič umeti in nič znati, saj sami tudi nič ne delajo, redko kedaj so v pisarni, vse narede nižji, slabo plačani uradniki; za gospode zadostuje, da so dobri Tammanyti ter dajo od „službica“ 10 odstot, Tammany Hall.“

Gobar: „Kaj pa opi širokonstni Nemci, kteri na vse strani svigajo, ali so dobili kaj plen?“

Muhar: „Kro...“

KOLENDAR

za leto 1898

izdalo in založilo

uredništvo „Glas Naroda“,
velja s postnino vred 25 ct.

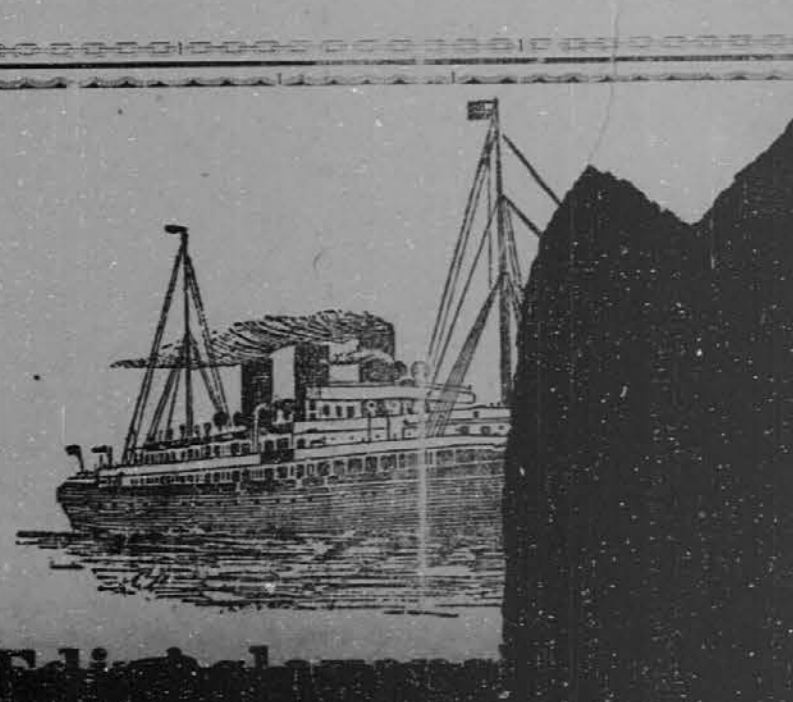
Razprodajalci ga dobe po zdatno znižani ceni.

OBSEG:

Vojna med severom in jugom, z štirimi slikami. — Evangelina. (Povest iz veselih in žalostnih dnij Akadev.) — Sultan. (Humoreska). — Kako so jo Indijanci vplenili. (Povest.) — Pesmi: Večerna molitev siromakov. — Dva pogreba. — Pokaj? — Bogumili. (Resnična dogodilca iz Ruma.) — Dvanajst mesecev. (Basen iz slovaščine.) — Brez strohe. (Slika iz življenja.) — Mali umetnik. (Iz rusčine.) — Lasje, ktere ni potreba striči. (Humoreska.) — Obljuba. (Povest iz maloruskega narodnega življenja.) — Kako je dobili meščansko pravo. (Angleška in slovenska vprašanja in odgovori iz ustave.) — Razne zadeve: Poštna neredba. Minimalna utez. Normalni čas v Zjed. državah. — Leto 1897. (Kratek pogled v minolo leto.) — Drobiž. — Kratkočasnice. — Objave.

Poleg tega je mnogo smešnih z drznostnimi slikami in slikami uganjk. Daje slike: Fort Sumter — Bitka pri Pittsburgu. — General Grant na bojnem polju. McKinley. — Van Wyck. — Sebastian Kneip. — Angleška kealja. — Graf Baden.

Nismo se ustrašili i letos stroškov za nas „KOLENDAR“, zato tudi pričakujemo, da bodo naši rojaki marljivo po njem segli, ker mu je cena nizka, vsebina pa mična.

Entered as second class matter at the New York, N. Y. Post office October 2, 1893

"GLAS NARODA".

List slovenskih delavcev v Ameriki. Izdajatelj in urednik: Published by F. SAKSER.

109 Greenwich St. New York City.

Na leto velja list za Ameriko \$2.—

za pol leta \$1.—

Za Evropo za vse leto gld. 5.

" " " pol leta 2,50.

" " " četrta leta 1,25.

"Glas Naroda" izhaja vsako sredo

Za oglaševanje do 10 vrstic se plača 6 centov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti ne nazadujejo.

Denar naj se blagovoli poslati po Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

Ogledom in pošiljkanjem naredite jaslovom:

"Glas Naroda".

109 Greenwich St. New York City.

Naši pevci so se v kratkem času pa tudi že dobro izurili in želimo, da se marsikdo lepo ubrano pesmico ališimo, s katero nas bodo kratkočasili in zabavali. Rojake, kateri se niso pri društvu sv. Jožefa vabim, da pristopijo v to društvo, kajti za 50 centov mesečne dobje, ako so dolni 5 dolarjev podpore na teden, kdo umrje 50 dolarjev za pokojnino, ako pa žena umrje pa 30 dolarjev. Toraj rojaki vidite, da ste v dobrih nesrečah, boleznih in smrti, kajti ako pristopite k temu društvu. Ako kdo zbolí in nima denarja pri sebi, ga društvo izroči v roke usmiljenih sestr, ki ga strežejo nego rojaki, ker ne more tega samaritanskega društva mu ne preskrbi le zdravila, temveč ga spremlja do smrti, nato pa ga pokopajo na pokopališču in vsak plača po smrti dobno nagrado. Po smrti dobno nagrado.

zih mnogoterih je bilo videti, da se pogovarjajo za dobre moze, katere naj izvolijo v društveni urad, kakor bučelo je bilo slišati bučanja. Nekaj minut pred določenim časom za pričetek zborovanja, zaigrala je godba lep komad, nato pa nastala tišina podvorní, ko je godba končala, je njej sledilo burno ploskanje. Nato je vstal predsednik, dobro znani in čislani rojak g. Josip Sotlich, kateri se je v jedernatem govoru zahvalil rojakom za složno delovanje v društvu in za to, katero uživa že dvajset let na predsedniškem stolu. Spominjal se je tudi nrtvih, to je ranjelih družtev, kateri so mu pred letom ali več čestitali k izvolitvi, a danes jih ni več nami; rekel je: „Molimo danes skupno za nje, molimo in z Bogom prišimo vsako delo, da bo dober tek imelo“. Potem je g. Sotlich nazočel opomnil, da naj si izvolijo novega predsednika, katerega žele in to za leto 1898. Začul se je glas iz mnogoterih grl: Gospod Sotlich! Enoglasno so klicali: Potrjen! Gospod Sotlich se je zahvalil vsem za skazano zaupanje in se izjavil, da sprejme ta posel tudi za leto 1898. Ravno takoj se je rešilo vprašanje za drugega predsednika; čul se je le glas g. John Koba; tudi ta je bil enoglasno potrjen podpredsednikom.

Potem so se vršile druge volitve. Prvim tajnikom je bil izvoljen g. Josip Puhek z 108 glasovi proti 46; drugim tajnikom Mat. H. Koba z 101 glasovi proti 48; blagajnikom Josip Stefanac z 99 glasovi proti 49. Odbornikom gg.: Mih. Schmalz, Mat. Likovich, John Jerman, Jos. O. Grahek, John Kump, John D. Grahek, Miha Babor, Jos. M. Simončič, Frank Sedlar, poslancem.

Mogoče bode kdo čitatelj rekel, da je ta dopis predolg, ali ker je to najstarejše društvo in prvo slovensko društvo v Zjed. državah in sem sam že sedem let član tega društva, potem se mi pač vredno zdi malo več o njem spregovoriti. Marsikak rojak se še spominja kako smo pred tremi leti korakali po mestu. Vsem nam je bilo v tistem času, ko smo

škami in marsikak zajček se zvrne, kar nam tudi prav pride. Vsem rojakom po širnej Ameriki vošim vesele navo leto, tebi pa naš cenjeni list obilo predplačnikov in novih naročnikov.

Andrej Martinak.

Frontenac, Kans., 10. jan.

Dragi mi „Glas Naroda“, prosim te za malo prostora v tvojih predalih, da naznanim rojakom po širnej Ameriki in onstran oceana veliko nesrečo, ki se je dogodila v Chekopee, Cravoford Co., Kans. V rovu štev. 5. se je v soboto večer okoli 7. ure nžgal podzemski plin, ko so razstrelili naboj, pri tem so bili pa usmrteni trije moze in sicer: Karol Vinter, Anton Vainberger in John Posing, poslednji zapuščal ženo in troje še malih otročičev. Drugi štirji moze so se pa srečno oteli smrti. Žalosten je bil prizor, kojega smo gledali drugi dan v nedeljo 9. januarja blizu rova. Vse je bilo razdejano in obžgano v rovu za zrak. Sreča velika, da še ta nesreča in preje zgodila, ko so bili še drugi ljudje v rovu, nesreča bi zahtevala še več žrtev. Razstrelba se je slišala v Frontenac, kateri je od Chekopee oddaljen sedem milj; dokler nismo zvedeli kaj se je zgodilo, smo mislili, da je bil potres, tako hudo se je zemlja in hiša stresla. Vsem rojakom vošim bolj srečno novo leto, tebi ljubi nam „Glas Naroda“, pa želim obilo podpornikov.

Star naročnik.

Razne vesti.

Naselbinska postava sprejeta.

Washington, 17. jan. 1898. Je bila v senatu sprejeta predlog naseljevanja z 42 p. glasovi. Postava se glasi: se ne sme dovoliti vsi, ki so telesno zdravi, let stare ter ne več kak drug jezik, be pa, ktere so oče ali mati spo.

mošta dež East River ne dovoli preje dež tega voziti, dokler ne bodo imele električno gonilno moč. Gospodje bodo morali zopet poseči v žep, ali bodo pa za trikrat večjo svoto izdali akcij.

Grozna tragedija.

Na Columbus Ave. 426 je grocrist John Herrman Matthews umoril z sekiro dvoje otrok, ženo, potem pa sam sebe ustrelil. Povod tej tragediji je bila slaba kupčija in bolezen moza. Matthews je najpreje poskušal vse s plinom zastrupiti, a ker ta ni zadostno vplival je popadel za sekiro. Oče in mati sta zapustila pisanje, v katerem zagotavlja, da gresta zadovoljno v smrt in otroka zato umorita, da ne hodeta izročena bedi in preganjanju; mož je napravil tudi oporoko. Pri njem so našli dovolj vrednostnih stvari kakor zlato uro, verigo, bančono knjigo s \$1000 in druge stvari. Toraj še ni bilo skrbi za vsakdanji kruh!

Zanoli ne bode tožen zaradi umora.

Brivca Charles Zanolis, kateri je bil na sumu, da je četvero žena zavaroval in zastrupil, ne bodo tožili zaradi umora. Profesor Witthaus je preiskaval truplo poslednje žene in povedal sodniku, da je na truplu našel živo srebro, mišico in cink, a to je lahko od mazila, s katerim je bilo truplo maziljeno; tudi je našel neko tekočino podobno atropinu, a vendar ne more prisiči, da bi bilo atropin. N. drugih truplih bi bilo zaman iskati, če bi se predolgo čelo, da bi se ženo, kateri je bil

bode prizadetih valed znižanja plače. Ti delavci se razdele: Knight Goddards & Chasi Mills v Massachusetts, Rhode Island in Connecticut 30.000 Tovarne v: Lowell 15.000 New Bedford 9.000 Lewiston 5.000 Fall River 4.000 Biddeford in Saco 4.000 Druge tovarne v Maine 4.000 Nashua 3.000 New Hampshire izvan Manche-ster in Nashua tovarne 3.000 Worcester County 5.000 Holyoke 10.000 Vermont 10.000 Razne tovarne 6.000 Skupaj 98.000

Fischburg, Mass., 18. jan. Tkalcí Nockage Mill, kateri so večerj delo popustili zaradi nanašnega znižanja zasluzka in je tovarna mirovala, danes so prišli na delo, ker so jim zagotovili, da znižanje ne bode večje nego 6 odstot. Worcester, Mass., 18. jan. Calumet Woolen Company je v svojih tovarnah Calumet in Hekla v Uxbridge poslujočim delavcem obljubila 10 odstot. višji zasluzek. Manchester, Mass., 18. jan. V tukajšnjih tovarnah za sukno je večerj nastopil znižani zasluzek. V obče je misliti, da ne pride do štrajka.

Deček morilec.

Filadelfija, 17. jan. Od petka so že pogrešali šestletnega Percy Lockyer, večerj pa našli truplo v gozdu Glackens Woods. Glava dečka je bila razbita in na truplu bilo več ran od noža. Prijeli so 15-letnega mladenčca, kateri je bil

jav in telefon potrgane. Še le ot. 1. uri 45 min., dve in pol ure, ko je tornado mesto obiskal, so napravili zvez z državnim kapitolom. Vihar se je pojavil ob 11. uri in prihajal iz jugo-iztoka. Kakih 10 minut predno je tornado prihrumel, je bilo čuti grozno bučanje in bobnenje. Hkrati je prihrul vihar v kraj in v poslednjem trenutku so po zraku leteli: opeke, les, žice itd. Vihar je postajal močnejše in opaziti bilo premikanje v krogu in vse kar mu je bilo na poti, je prevrgel. Med težko ranjenimi je tudi žena majorja. Število oseb brez prebivališča znaša stotine. Ranjene oskrbujejo kolikor je v takem času mogoče. Izpod razvalin nečega „boardinghouse“ so zvrlekli 15 trupel, boje se, da se to število zviša na 23. Gasilci niso mogli vseh požarov pogasiti in je več oseb najbrže zgorelo. Med razdejanimi poslopji se nahaja tudi javna višja šola, ktera je veljala \$100.000.

Tudi v kraju Alma, 9 milj od Fort Smitha je bilo nekaj hiš podrtilih in najbrže nekaj oseb usmrtenih.

Fort Smith leži ob Arkansas Rivorju in ima kakih 15.000 prebivalcev. Mesto je zelo obrtnijsko, Indijanci iz Indian Territorija dolajo tam kupčije. Tam so žage, li-varne za železo, tovarne za stroje itd.

Čudak umrl.

Paducah, Ky., 17. jan. Danes je umrl v New Richmond James E. Berry, milijonar in „tramp“. Berry je prehodil peš skoraj vse Zjed. države in je delavcem in trampingorci daroval in jih t.

Zadnja pot.

danja črtica. Spisal B. in e.)

In tisto modro moral biti tal!

A. Sakser.

„Oh, usliši me! Z najčistejšim biserjem ti okinebam labodji vrat, v vilinski palači ti priredim stan, vreden kraljice, v svili in baržunu boš hodila, ne, vozila se bodeš v krasni kočiji z mehкими, ude prelestno božajočimi blazinami. Oh, uališi me, bodi moja, moja kraljica, moja boginja!“

„A Vaša — Vaša žena? Ha, ha, ha!“

Čudno zavneni smeh po krasno urejeni, visoki sobani, smeh polu britkosti.

Trikrat je bila Marica že tukaj.

Iskala je službe, a milostiva gospa pl. Mravčeva jej je rekla, naj pride še enkrat povprašati, morebiti bode kaj. Ko je danes prišla ni bilo gospo doma. Sprejel jo je gospod Mravec, razmerno mlad, eleganten gospod, visoke postave, kostanjevih, gostih las, modrih, svetlih očij, dolgih brk. Lep mož. A tudi ona je bila lepa. Govorila sta o službi; on je dejal, da je škoda take lepote, ktero bi težko delo predčasno pokvarilo, ona se je za turobno nasmehljala, oš na svojo lepoto mislijo lahko visoke gospe, pa uboga punica brez obeta in

re, ki mora skrbeti za troje bratov in sester. On je nadaljeval, da je taka lepota zaklad, beseda je besedo naposled rekel:

Tega pač

I

en.

gl!

to

la

je

na

a-

se

govo

Mravec je vložil v neki banki pri-

metno avoto, ki je zadrževala za

Kakor bi jo pošasti podile zbeži domov.

„Marica, kruha!“

In vsi demoni obupa zbuje se jej zopet v duši.

Bratec zajoče. Marica ga pogleda — moj Bog! kakšen jo? Lice mu je oteklo, rdeče, slaba prsajedva sopé, ročici se krčevito izprevijati — „Kaj je bratu!“

„Oh, Marica, hudo je bolan!“

„Moj Bog! On umira!“

Slabost jej izgine iz udov, kar more, pohiti po zdravniku. A sedaj bo treba zdravil. Od kod? Od kod? In sedaj mora biti kruha in juhe — a od kod — od kod? Dete ne sme umrti. Bliskoma se pojavi jedna, samo jedna misel v glavi. Druge pomoči ni — to je zadnja pot.

—————

Gospod pl. Mravec prihajal je ravno iz svoje hiše, natikajoč si rokavice in zvižgajoč arijo iz Rigolleta — la donna e mobile. Pred njim se ustavi spehaao dekla.

„Marica!“

„Oh, gospod, vse storim vse — kar — zaht. — Oh, dajte mi denarja, da kupim juhe in zdravil. Bratec umira.“

„Vae, kar hočeš, Marica, vse za tebe.“

Mali bratec je dobil juhe in zdravil ter kmalo okrevl. Pohištvo se je vrnilo iz zastavnice, a ne v staro sobo, temveč v večje, lepše stanovanje. Bede ni bilo več. Marica pa vendar ni bila nikdar vesela.

—————

V začetku ni hotela sprejeti nič drugega od Mravca, kot najpotrebnejši denar. On jej je pa vedno zatrjeval, da jo ljubi, vroče, resno. Saj ni kriv, da se je oženil, prej ko jo je poznal. Naposled mu je vrjela. Sedaj je imela lepe obleke, kočije, dragocenosti. Shajala sta se v posebnem, elegantno urejenem stanovanju.

—————

Minola so tri leta. Marica je ljubila Mravca, ker je ljubila tudi — svojega in njegovega sinka. Za njegovo bodočnost je bilo poskrbljeno; Mravec je vložil v neki banki pri-

metno avoto, ki je zadrževala za

rem nadstropju stanuje advokat.

Dasiravno me je mož precej pisano pogledal, vendar me je zapeljal pred doktorjevo pisarno.

Potrkan na vrata in ko začujem „alobodno“, vstopim. Mož je bil precej prijazen. Ponudil mi stol ter mi velel vstati. No, nato me vpraša, kaj želim od njega. Jaz mu začnem pripovedovati svojo zadevo.

„Sedaj je tretje leto“, pravim, „odkar sem v tej deželi. Precej po svojem dohodu dobil sem službo pri nekei trvdki kot knjigovodja. Zaslužil nisem Bog več kaj, vendar sem si nekaj prihranil. Te prihranke nosil sem na banko, od ktere sem mislil, da je zanesljiva. Pa žalibože, opekem sem se na mojo veliko nesrečo. Pred kratkem časom počila je banka in pri tem polomu postal sem tudi jaz nesrečen. Pa kaj bi porajtal, pozabil bi tudi ta udarec, ako bi imel delo. Glejte, tudi trvdka, pri kateri sem imel delo, ne posluje več. Na ta način sem postal na enkrat brez denarja in brez posla. Kar sem imel boljše obleke in drugo, moral sem prodati, da sem si kupoval hrane, a sedaj sem popolnoma na suhem, in z osmih dnevih moram iti celo iz stanovanja, ako ne plačam.“

„No potelajte se gospode, saj uiste Vi sami prizadeti po imenovanem pčlomu, je veliko še družih. Novci so popolnoma zgubljeni, tako, ta ne dobi nihče nič nazaj. Na ta način je bolje, da pustite vse pri miru, toraj je škoda o tej zadevi še govoriti. Govoriva raje kaj drugega.“

„Kaj pa je prav za prav Vaš po-

klie?“ vpraša me zopet advokat.

„Nisem se učil nobenega rokodel-

stva, a težkih del mi ne dopuščajo opravljati moje slabe moči in nepopolno zdravje. V svoji mladosti hodil sem v šolo, dovršil sem srednje šole in potem še trgovsko šolo. Moji starši mi niso veliko pomagali, ker so bili ubogi, bil sem tako rekoč sam nase zavezan. S podučevanjem družine žil sem si hrano in stanovanje, kar pa nisem mogel dobiti, če ne bi pri-

služabnik. Doktor je bil kmalu spoznal njegove kreposti, zato mu je pa tudi precej drugi mesec pri-

boljšal plačo.

Vsak korak, ktereja je Vladimir storil v svojem življenju, premislil ga je dobro. Kar se tiče gnetnih zadev, počutil se je popolnoma dobro. V tem obziru bil je popolnoma zadovoljen.

Nasitil se je stanovati vedno pri ptujih ljudeh, želel je biti v svoji lastni družini. Pri njegovem gospodarju delala je tudi lepa mlada deva, v ktero se je bil Vladimir zaljubil Milka, ktera je stanovala pri svojej materi Stani, bila je vrlo lepa, a poleg tega je bila tudi dobro izobražena. Govorila je več jezikov in bila tudi vrlo izveščana v godbi. Lahko bi se bila že bogato omožila, ker se jej je več ženinov ponujalo, pa ni bil nobeden za njeno srce. Kar je zaslužila pri advokatu in s tem, da je podučevala godbo, s temi prisluzki živele ste z materjo posteno in precej dobro, a nekaj ste pa tudi prihranile za slučaj kake nesreče. Med tem, ko je bila mati Milkina, Stana, že kacin petdeset let stara, bila je Milka v najbolji cvetočih letih. Bila je kranega života, črnih las, visnjevih čel. Poleg zunanje lepote dičila so jo tudi dušne kreposti. Svojo mater je otročje ljubila, bila je prijazna in dobrega srca. Kakor vsaka Evrina hči, teko je bila tudi ona ponosna na svojo lepoto, nikakor pa ni bila prevzetna. Tudi Milka je čutila v svojem areu ljubezen do Vladimira. Vladimir jo je spremljal skoraj vsak, dan na njen dom. Kar se mu je ponudila nagloma lepa prilika razkriti jej svoje srce.

Bil je svetli večer. Milka je do-

bila lepo darilo od svojega gospodarja, kateri je obdaril tudi mater, Stano. To darilo neseš je domu Vladimir. Ostal je dalj časa v Milkinem in njene matere stano-

vanju.

—————

Junak. Ona: „Veš kaj Ed-

vard, to pohajanje in ti rendezvous (zgov. randevu) mi ne dopadajo več, sedaj moraš očeta prositi do-

voljenja, da se poroči.“ — On: „O gotovo — hm — ali ima tvoj oče telefon?“

—————

Zvita želja. Oh, ako bi bil

10 let starejši.“ — „Čudna že-

kaj pa?“ — „Zato ker bi po-

ze val moji dolgoví zastarali.“

je končal svoj pozdravilni govor, nato ga vpraša knez: „Ste li gos-

podar?“ — „Da — Vaše veličau —

Vaša svetlost!“ — „Kako veliko je

Vaše gospodarstvo?“ — „Osem

otrok!“

—————

Dober svet. Aron: „Tako

denarja imamo sedaj dosti, svetujte

mi gospod profesor kaj naj storim,

da bodem še izobražen?“ — Pro-

fesor: „Naučite si Meyerjev leksi-

kon na pamet.“

—————

Lepa želja. Vodja kaznilnice

(obsojenemu): „Pojutranjem bode

izvršena smrtna kazen nad Vami.

Imate le še kako željo?“ — Obso-

jenee: „Potovanje okolu sve-

ta bi še rad preje napravil.“

—————

V vojašnici. Korporal: „Joj,

joj kaj grozno ste Vi neumni,

povejte mi ali imate kakšnega brata

ali sestro?“ — Rekrut: „Da, brata

imam.“ — Korporal: „Ali je tudi

tako neumen kakor Vi?“ — Rekrut:

„Še bolj!“ — Korporal: „Kak

poklic pa ima, ta osel?“ — Rekrut:

„Pri vojaki je korporal.“

—————

Sreča.

Za plotom je Hans ležal

In na srečo prežal

Kar je nekaj nanj padlo

In mu tilnik zlomilo.

—————

Lopovski monolog. „Kaj?

Priloznost dela tatove? To je na-

pačno! Spreten tat si sam napravi

priloznost!“

—————

Junak. Ona: „Veš kaj Ed-

vard, to pohajanje in ti rendezvous

(zgov. randevu) mi ne dopadajo

več, sedaj moraš očeta prositi do-

Ljn bezen.

Davno je že vsakdo vedel,

Da v očeh je videti srce,

Marsikdo pa se tudi že opek,

Dokaz: Ljubezen slepa je.

—————

Vabilo na naročbo.

Vse cenjene naročnike prosimo,

da bi tudi v šestem letniku ostali

zvesti naročniki, podporniki in

pospeševalci listu

—————

„Glas Naroda“,

ter jih najljubneje prosimo, da

nam blagovolijo doposlati naroč-

nino, ako ne več saj za četr

leta.

„GLAS NARODA“ bode tudi v

bodoče ostal zvest svojemu pro-

gramu in ako zadostno podpiran,

tudi dal večkrat prilogo po dve

strani.

Cena listu ostane nespremenjena

za vse leto za Ameriko in Canada \$2

„pol leta „ „ „ „ \$1

„četrta leta „ „ „ „ „et. 50

za Evropo za vse leto \$2.50

za „ „ v pol leta \$1.50.

Upamo, da nam nikdo ne bode

zlo vzal, ako prosimo naše

cenjene naročnike denarne podpore,

to je v doposlanje naročnin; ker

„GLAS NARODA“ nema nobe

ne druge podpore, nego one

od gospodov naročnikov.

Razveselilno je za nas, da se je za

to leto og

SLOVENSKA PRATIKA

za navadno leto 1898.

Izdaja za Ameriko je dobila pri nas po 10 centov poštne prosto. Znesek se lahko pošlje v poštah znamkah. Prekupci dobe 100 komadov za \$6.

Upravišтво „GLAS NARODA“.

Slovensko podporno društvo „SLOVENIJA“

štev. 44. Čas. Slov. Brat. Podp. Jed. ustanovljena 29. nov. 1893. l. vsprejema zdrave Slovence od 18-45 l. od sedaj do novega leta proti \$3 vstopnine in po 35 centov mesečnih doneskov, za usmrtnino se plača za kolikor je član zavarovan od 25 do 45 centov za vsakega umrlega. Zavaruje se lahko za \$500, \$700 in \$1000, se ženo ali brez nje. Društvo plača \$5 bolnišne podpore na teden skozi 9 mesecev, potem pa društvo samo podpira določi. Rojaki, pristopite k podpornim društvom, ker ta so za nas neizogibno potrebna, ako je kdo oženjen ali samec, ne sreča ne izbira. ODBOR.

Oglasiti se je pisмено ali ustno pri: Frank Klobučarju, 9617 Ave. K, South Chicago, Ill., ali pri J. Ivanšku, tajniku društva 35 Fisk Str., Chicago, Ill.

Island Headquarters.

Kraintz,

corner Harrison Str.

GO, ILLINOIS.

priloga cenje

in hrvatskemu

poset. Postrezal

kar v mojo

mrzlo pivo,

likeri ter

Street,

CHICAGO, ILL.

BENZIGER BROTHERS

36-38 Barclay Street, New York.

TOVARNARJI

potrebščin za katoliška društva.

Posebnosti naše hiše so:

regalije (društvena znamenja).

Zastave, bandera, prepasnice in redovni znaki.

Sablje,

nožnice,

čelade,

čepice,

zavilane rokavice,

rokavice itd.

Vse to napravimo natanko po predpisu raznih društev.

Zlate in srebrne kolanje naša specialiteta.

Ustanovljeno:

New York, 1873. Cincinnati, 1880. Chicago 1887.

JOSIP SOTLICH

priloga svojo

TRGOVINO

z grocerijami, razno obleko, posebno delalno obleko in obuvale za rudarje; obuvale za moške, ženske in deca; bišino in kuhinjsko opravo; klobuke, spodnja obleka itd.; itd.; dalje svojo

mesnico,

ater je dobili vsakovrstno sveže meso, kakor tudi prekajeno in fine kranjske klobase.

prodajam

arobrodne in železniške listke

sem kaj

siljam novce v staro domovino hitro in ceno.

Kot agent parobrodskih družb poslužujem že 16 let.

Priloga se vsem rojakom

Josip Sotlich,

CALUMET, MICH.

Rojaki, podpirajte domačina!

Nase čitatelje opozorjemo na objavo Benzinger Bros., posebno pa še slov. društva glede regalij in zastav.

Dr. C. B. Ham

„Is Bellevue Hospital Medical College“

DAJE NASVETE ZASTONJ.

Leči možke, ženske in otroke.

Marsikateri zdravnik ni mogel spoznati boleznin in ni mogel pomoči dotičnemu, dokler ni ta zvedel za naslov „doktor Ham“, ta mu je pomagal ter dal nasvete zastonj. Ako „doktor Ham“ spozna, da kaka bolezen ni ozdravljiva, odpre takorekoč bolniku oči, da mu ni potreba zastonj trošiti denarja. Doktor Ham je zelo učen in odkritosrčen ter je bolnikom kar oče svojim otrokom. Ljudje, kateri so zastonj iskali pomoči pri kakem drugem zdravniku zaradi svoje bolezni, ali bili iz kake bolnišnice odpušeni kot neozdravljivi, ozdravljeni so bili po doktor Hamu. S tem ni se nič preveč povedanega, ker je resnica. Ne zatuj svojo bolezen, ker postane neozdravljiva. Piši takoj dr. Hamu.

Zdravila dr. Ham se ne dobe nikjer drugej nego samo pri njemu, niti v lekarnah, niti grocerijah, niti v kaki prodajalnici z dišavami, ali pri kakem krošnjarju (peddler). Kdor hoče biti dobro postrežen in dobiti prava zdravila, mora pisati dr. Hamu. Steklenica stane \$1, šest steklenic \$5. Ako pišeš po lek, opiši tudi tvojo bolezen, v pismo dodaj gotov denar, poštno nakaznico (Money order) ali bank check. Lek in nasvete pošlje dr. Ham z obratno poštno. Priloži znamko za 2 cente. Naslov naredi:

Dr. C. B. HAM

708-709 National Union Building,

TOLEDO, OHIO.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice, in dolžna pisma.

Izposluje in interjuje zapuščine in dolgeve.

MAURIN & BANO

418 Pine Str., Calumet, Mich.,

DOMAČA POGREBNIKA

(se priporočata

Slovenem in Hrvatom za vse potrebne opravke o priliki smrti, bodisi oskrbljenje, okusnega mrtvaškega odra, maziljenje trupla, uređita ves pogreb, preskrbita krste po želji in grobišče. Zalujoč nemoj skrbeti za nobeno stvar v takej priliki. Vse to napraviva ceno in zelo fino. Na razpolago imava lepe vozove, ktere priporočamo za krste, poroke in druge prilike. Priporočaje se vsem Slovenem in Hrvatom znamenjuvaje se z veleštovanjem

Maurin & Bano.

JOHN GOLOB,

izdelovalec

umetnih orgelj

se priporočata za izdelovanje in popravo KRANJSKIH HARMONIK. Cena najcenejšim \$3 glasnim od \$25 naprej in treba dati \$5 „are“. Boljše vrste od \$45 do \$100. Pri naročilih od \$50 do \$100 je treba dati polovico na račun. Glasovi so iz jekla, trepčni za vse življenje. Delo garantirano in prva poprava brezplačna.

JOHN GOLOB,

1111 Chicago Street, JOLIET, Ill.

HOTEL Warenberger

J. STREIFF & CO., lastnik

130 Greenwich Street,

(v bližini tiskarne „Glas“)

V našem hotelu ostanejo

Avstrije.

Dobra postrežba

Prodajamo

par

po najnižjih cenah.

Slika predstavlja

srebrno uro

z jednim pokrovom na vijak (Schraube), na katerem je udelana zlata podoba, bodisi: lokomotiva, jelen ali konj, in stane z dobrim, Elgin kolesovjem

na 7 kamnov samo \$13.50

in na 15 kamnov samo \$15.00

Na zahtevanje se razpošiljajo ceniki frankovani.

Poštena postrežba in jamstvo za robo je moje geslo.

Za obilo naročbe se priporočam z vsem poštovanjem:

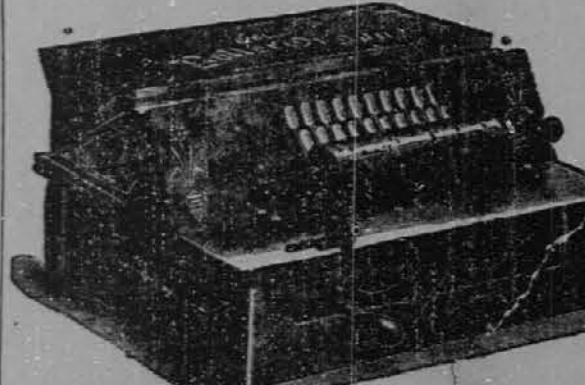
Jakob Stonich,

89. E. MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

THE STANDARD GEM ROLLER ORGAN

to je čudo sedanjosti.

Igra nad 300 komadov. Vsako dete zna igrati.

Ta godbeni instrument je nedosegljiv in najpopolnejši avtomat. Ni potreba nikakega znanja muzike. Vsakdo zamore na njem igrati cerkvene pesmi, valčke, polke, škotsko itd. Izvrstno spremljevanje za petje. Naše orglje so lepo delo in celo kras v hiši. Popolne orglje, ktere igrajo 300 komadov, veljajo le \$6. Sedaj je čas si omisliti ta instrument. Pošljite nam \$3 in mi vam pošljemo instrument, ostale \$3 plačate pri sprejemu. Imamo na tiscice priloge pisem.

Veseli me, da imam tako dober organ. Iv. Černič.

Organ, dobil ravno tak je, kakor popisano. Prevročica, da dekleta plešejo, Sim. Novak.

Jako pripraven za darilo. Zelo dapade. C. Justan.

Dvojne cene je vreden kolikor sem zanj dal, boljsega ne bi dobil.

Tople priporočam organ vsem prijateljem godbe. Rud. Pochauer.

V moji prodajalno vabi kupca. Kraškočasi ure. Tom. Klanc.

Denar zaslužim z organom. Vsi ga ljubijo. John Zoblich.

Naslov: STANDARD MANUFACTURING CO.,

P. O. Box 1355.

45 Vesey Street, New York.

Podpisani priporočata vsem Slovenem svoj krasno vrejeni

Hotel Florence

177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno bodem točil razno izvrstno sveže pivo, posebnost pravo importirano plzensko pivo, fina vina; izvrstne smodke in okusna jedila bodem dajalvsem gostom proti zmerni ceni; na razpolaganje je epa

kegljisce.

Posebno se priporočam rojakom a razne svečanosti, veselice, poroke itd., ker storil odem kar je v moji moči.

Slovenci obiščete me obilokrat!

Svoji k svojim!

Se spoštovanjem

Frank Gole,

hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Ustanovljena 1884!

THE CARNIOLIA CIGAR FACTORY,

F. A. Duschek, lastnik.

Priporočata posestnikom Beer Salonov in grocerijskih, prodajalnic fine smotke (Cigars) po jako nizki ceni.

Edini izdelavatelj: FLOR DE CARNIOLIA ali „Kranjski Cigars“ z barvano sliko.

Zaloga izvrstnih delovnih

Na zahtevanje

Naročilo

Il

sedaj nastanjeni zdravnik na
corner 6th & Minnesota Ave.
KANSAS CITY, KAN.

kateri je predsednik velikega nemškega vseučilišča ter predsednik zdravniškega društva in jeden najprijubljenější zdravnik zaradi svoje zmožnosti pri tamošnjem ljudstvu,

priporočata se slovenskemu občinstvu
za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor
tudi vnanjih bolezni.

Glasoviti in proslavljeni zdravnik, ki se je izučil in prejel diplomu na slove-
nih zdravniških vseučiliščih v Be-
ču, Monakovem,
New Yorku, Phi-
ladelphiji itd. itd.
je bil rojen v Sa-
mohoru na Hr-
vatskem, ima 25
letno zdravniško
skušnjo, zdravi
najtežje in naj-
opasnije člove-
ške bolezni. Pri-
šel je čad v to
deželo, z željo in
bogatom znan-
jem skušnjami

Dr. G. IVAN POHEK,

jega rojaka Dra. Gjura Ivana Poheka. On je na

stotine in stotine

nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. IVAN POHEK

se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok: v tem je nedosegljiv.

VSI ONI,

kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bolezen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to pove dotični osebi, ker neče da bi kdo trošil po nepotrebnem svoj krvavo zaslužen denar.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. IVAN POHEK,

Cor. 6th & Minnesota Ave.,

KANSAS CITY,

KANSAS.